

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

1. ปลาดเดื่องมีอัณฑะ 1 คู่ วางแนวติดอยู่กับกระดูกสันหลังและถุงลม ลักษณะอัณฑะ เป็นรยางค์คล้ายนิ่วเมือและมีสีครีม โดยขนาด สี และความยาวของอัณฑะ แตกต่างกันในแต่ละระยะของวงจรสืบพันธุ์ การเรียงตัวของรยางค์ของอัณฑะ พบรอยติดกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 2 – 3 รยางค์
2. อัณฑะของปลาดเดื่องจัดเป็นอัณฑะแบบ unrestricted spermatogonial testis และมีการเจริญของเซลล์สืบพันธุ์พร้อมๆ กันทั้งอัณฑะ (synchronous development)
3. เชมินัล เวสิเคิล ของปลาดเดื่องอยู่บริเวณส่วนท้ายของอัณฑะ มีลักษณะเป็นรยางค์ เมื่อนอกจากส่วนของอัณฑะ แต่จะมีสีอ่อนกว่า แสดงว่าปลาดเดื่องไม่มีการสร้างต่อมพิเศษชั้นมา เพื่อทำหน้าที่เชมินัล เวสิเคิล แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงของอัณฑะในส่วนท้าย เพื่อมาทำหน้าที่นี้แทน
4. วงจรการสืบพันธุ์ของปลาดเดื่อง จากการศึกษาตั้งแต่เดือนธันวาคม 2545 จนถึง เดือนธันวาคม 2546 พบร่วมกับการสืบพันธุ์ได้ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤษจิกายน 2546 โดยมีการสืบพันธุ์สูงสุดในเดือนสิงหาคม 2546 ส่วนเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน 2546 เป็นช่วงที่เซลล์สืบพันธุ์มีการเจริญตัวที่สูง
5. เชมินัล เวสิเคิล ทำหน้าที่สร้างสารพากมิวโคโพลีแซคคาไรต์ในระหว่างช่วงฤดูกาลสืบพันธุ์ เพื่อทำหน้าที่เพิ่มความเหนียวแน่นให้กับน้ำเชื้อ ทำให้การผสมกันไข่มีประสิทธิภาพต่อไปชั้นนอกจากนี้ล้วนนิ่มนวลรู้สึกว่าเชมินัล เวสิเคิล ยังทำหน้าที่ในการกำจัดเศษชิ้นส่วนเนื้อเยื่อ และเซลล์อสูรที่หมู่ดสภาพ
6. เลย์ดิก เซลล์ บริเวณอินเตอร์สติเชียล ทิชชู ในอัณฑะของปลาดเดื่อง มีการสร้างสารพากมิวโคโพลีแซคคาไรต์ที่เกี่ยวข้องกับการสืบพันธุ์

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มจำนวนสัตว์ทดลองในแต่ละเดือน เพื่อสามารถวิเคราะห์ค่าทางสถิติได้ถูกต้องและแม่นยำขึ้น
2. ควรเก็บข้อมูลน้ำหนักตัวปลา และอัณฑะ เพื่อการคำนวณค่าดัชนีการสีบพันธุ์ (*Gonadosomatic index ; GSI*) ทำให้สามารถศึกษาถึงการพัฒนาของอวัยวะสีบพันธุ์ ในวงจรการสีบพันธุ์
3. ควรมีการศึกษาทางด้านจุลทรรศน์อิเล็กตรอน ควบคู่ไปกับการศึกษาการสร้างสเตอรอยด์ ออร์โนนด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนยิ่งขึ้น